

PIONVÄGENHELG

MARJA EKDAHL

Foton: Osama Alrantisi

Under helgen 14-16/2 så samlades ett 20-tal personer på Pionvägen för att tillsammans göra ett avslut när det gäller de hus och inventarier som tjänat arbetet i IofCs anda under många år.

Under lördagsförmiddagen gick vi en runda och delade under rubrikerna: Vad står jag i just nu? Vad har varit bra, viktigt och mindre bra med Alnäs och vårt gemensamma andliga arv. Hela mötet präglades av tacksamhet över de människor vi mött och verkat samman med men också av öppenhet om det som inte varit så bra. Det kändes som ett kärleksfullt och värdigt adjö och samtidigt som en liten början på nåt nytt eller bara en fortsättning på vänskap och samarbete som bara tagit en paus på så där en 30 år i vissa fall.

På eftermiddagen fick vi ta del av en film som Christer Lilliehöök gjort där Inga och Gunnar berättar om många av de saker och tavlor som skänkts till Alnäs under åren. Genom filmen och samtalen efteråt blev det tydligt hur mycket generositet som har funnits och hur väl dessa saker fungerat men att det nu är andra tider med andra behov, många av dessa saker har redan vandrat vidare och andra skall vi ta itu med nu. Sen fick vi se delar av den middag som gjordes

till tack för många äldre personer som satsat mycket tid och pengar på Moralisk Upprättnings arbete. Det var fint att se många kända ansikten och många som inte längre finns ibland oss. När det gäller hur vi rent praktiskt skall gå vidare med de saker som finns på Pionvägen så började några steg utkristalliseras. Då vi i nuläget inte har någon konkret plan när det gäller att skaffa en lägenhet eller liknande så känns det inte befogat att spara en massa saker och magasinera dessa dyrt. Några få saker kan ändå vara värdefullt att spara, såsom några tavlor o.s.v. de kunde förvaras, eller hängas upp på Sophus Lies gate, tills vi har ett nytt hem för dem.

Det finns redan en inventarielista som Rosmarie förtjänstfullt ställt samman. Där listas 1: Saker som kan vara emotionellt viktiga för många och samtidigt ekonomiskt dyrbara. 2: Saker som kan ha känslomässig betydelse 3: Resterande ting. Finn Harald har också lämnat värdefulla upplysningar och synpunkter. Utifrån detta behöver praktiska åtgärder vidtas. Vi som var där börjar så smått. Antero planerar att komma upp runt den 16/3 för att rensa i arkivet. Lars och Elsa Thulin och Marja Ekdahl planerar för att komma veckan därpå, 24/3, för att ta hit en värderingsman och sammanställa en Facebookgrupp

eller liknande med foton på några av de mer värdefulla sakerna och också rent konkret gå igenom garage och lådor för att sortera, slänga och spara inför auktion och loppis. Vi planerar en auktion i anslutning till årsmötet söndagen den 19/4. Tanken är att man kan anmäla intresse för de saker som man eventuellt är intresserad av eller om man har tankar om vad som skall stanna i IofCs ägo. Intresserade kan följa auktionen genom bud eller online eller hur vi praktiskt genomför detta.

En gång i månaden finns en loppmarknad i Kista där man kan stå och sälja småsaker, någon som har lust till detta? Vi behöver fler villiga som engagerar sig. Det finns tex många böcker att ta ställning till. Detta är bara några första steg. Sängar, stolar mm kommer vara kvar så att vi kan använda Pionvägen så länge som vi har den i vår ägo. Alla intäkter från dessa lösöre kommer att gå till två projekt där det finns stora behov och där vi kan göra en insats. Det ena är Peace Circles i Zimbabwe och det andra är byprojektet Grampari i Indien. Tacksamhet till Rosmarie, Camilla, Håkan, Valeri och Antero och Elisabeth och Edward som tog initiativ till denna viktiga träff. (Tyvärr kunde inte Elisabeth och Edward närvara då Elisabeth skadats sin arm)

APRIL – 2020

UNDERSÖKTE MÄNSKLIG DIMENSION AV HÅLLBARHET

RISHABH KHANNA

Foto: Rishabh Khanna

Att köra upp till Panchgani är alltid ett äventyr och ger en ny överraskning varje gång. Den här gången på Pune-motorvägen blev vår bil inklämd mellan två bilar. Vi klarade oss helt oskadda tack vare Guds nåd och att vi var kloka nog att använda säkerhetsbälte. Vi fick en allvarlig psykisk chock, men blev inte fysiskt skadade.

Efter ett stort gräl med de inblandade i olyckan kände jag att vi var tvungna att sluta diskutera om vems fel det var och gå vidare för att skapa en mer human värld, på Asia Plateau, Initiatives of Changes center i Panchghani, där en konferens för en mänsklig värld hölls den 7–11 februari 2020.

Resten av resan genom det bräckliga ekosystemet i Sahyadri i Western Ghats var vacker. Potentialen för landskapsåterställning i närheten är uppenbar.

Vi kom till slut fram till Panchgani på kvällen och möttes av många bekanta ansikten och fick ett varmt välkomnande. Dagarna som följde var fulla av möten med speciella

människor, det var underbart att träffa Rajmohan Gandhi, som var inblandad i protesten mot den senaste Constitution Amendment Act. Det var fantastiskt att träffa Mustafa Ahmed, en av mina kollegor från Hopp i Järva. Han hade varit där på en affärskonferens. Hassan, min kollega från Sverige, och Simon, en kenyansk vattenexpert, hade rest tillsammans från Mumbai kvällen innan och hade nu anpassat sig till Asia Plateau-rytmen.

Att samordna tråden kring hållbarhet var roligt. Vi hade en workshop om hållbart företagande, där vi tittade på den resa som två nystartade företag inom mat- och jordbruksområdet, som försöker att klara sin lönsamhet medan de uppfyller sina sociala och ekologiska mål. Ett av företagen som presenterades, Gouris, (<https://www.gourisgoodies.com/>) gör hälsosamma snacks och har uppnått noll matavfall i sin leveranskedja. Det andra företaget, Taru Naturals, (<https://www.tarunaturals.com/>) arbetar med mer än 10 000 bönder i hela Indien för att bygga upp deras kapacitet att bruka jorden i samklang med naturen och att

utveckla deras kontakter med marknaden.

Över 20 personer deltog i workshoppen och vi fick riktigt bra feedback. Den 9:e februari hade vi en plenarsession med Mukhtar Ogle, rådgivare till Kenyas president, Alan Channer, min kollega från ILLP och rådgivare för Evergreen Alliance, Deepak Sharma, ledare för landsbygdsutvecklingsprogram för the Art of Living Foundation, Himanshu Kulkarni, grundare av Acwadam, Irina Federenko, verkställande direktör Caux Dialogue for Environment and Security. Jag modererade sessionen och tillsammans undersökte vi den mänskliga dimensionen av hållbarhet.

Jag inledde med att dela min personliga erfarenhet av att övervinna min ilska och hat mot klimatskeptiker. Jag gjorde det genom att se mänskligheten i de klimatskeptikerna som jag träffade i Caux och försöka hitta en gemensam grund, även om det verkade vara praktiskt taget omöjligt, eftersom som vi hade diametralt motsatta ståndpunkter. Alan Channer, den förste ur panelen att tala, gav den större bilden av farorna med att ekosystem ödeläggs och hur det har lett till extremism och våld på flera ställen. Han visade sedan potentialen i landskapsåterställning genom skogsträdgårdar och jordbruk. Han påminde publiken om att Asia Plateau har återställts naturligt med böndernas hjälp. Han tog också upp den roll som olika trosuppfattningar kan spela om de arbetar tillsammans med restaurering: imamen och pastorn från Nigeria, en gång våldsamma motståndare, som nu arbetar tillsammans för att bygga fred och förtroende mellan jordbrukare och boskapsskötare över den afrikanska kontinenten.

Foto: Rishabh Khanna

Nästa talare var Mukhtar Ogle, som delade med sig av sina erfarenheter av extremism och klimatförändringar i Kenya. Han vill stärka unga människor i Kenya så att de kan arbeta med att återställa de bräckliga ekosystemen.

Deepak Sharma från Art of Living berättade om sin erfarenhet av att arbeta med andlig utveckling och hållbarhet i gränsbyarna i Indien och hur de lyckades få extremister att lägga ner sina vapen och hitta en meningsfull kallelse genom sitt Youth Leadership Training Program och kompetensutbildning. Han nämnde också att organisationen arbetar med att föryngra över 40 floder i Indien, en av dem ligger ganska nära Panchgani.

Himanshu-ji talade om vikten av att förnya vattenkällor i Indien och över hela världen för att skapa säker och hälsosam tillgång till dricksvatten. Hans organisation Acwadam har gjort omfattande arbete över hela Indien för att återuppliva källor och få den indiska regeringen

att inse vikten av källorna i sin vattenhantering.

Till sist hade vi Irina Federenko som sammanfattade och avslutade sessionen och talade om sin erfarenhet av att växa in i rollen som verkställande direktör för Caux Dialogue for Environment and Security. Sessionen uppskattades enormt av publiken, och många ville veta mer och delta i sommarkonferensen i Caux i år.

Många av oss besökte sedan Grampari, landsbygdens ekologicentrum på Asia Plateau, som framgångsrikt har arbetat med inre hållbarhet och landsbygdsutveckling i de omgivande byarna.

Den 10:e februari hade vi en workshop om vattensäkerhet och klimatförändringar i östra Himalaya. Alan Channer och Rupa Chinai, en erfaren journalist från Indien, presenterade sitt arbete tillsammans med experter från Nepal, och ett videomeddelande från Aiban Swer, rektor på Meghalaya

Basin Development Authority, presenterades. Workshopen belyste den komplexa relationen mellan politiken och folks tillgång till naturliga resurser i östra Himalaya-regionen och hur utarmning av jorden skapar brist på naturresurser och konflikter.

Mina lärdomar från dessa dagar i Indien var att människor är en del av landskap; men vi tänker fortfarande och arbetar i stuprör. Vi måste skapa ett gemensamt språk och nya sätt att kommunicera som länkar samman olika sektorer. Vi behöver också se kopplingen mellan vårt beteende och attityder och de effekter de har på ekosystem.

Vår inre ekologi är modellen för den yttre ekologin. När vi börjar ändra våra egna mönster av inre känslor, fördjupas vår relation till oss själva och andra. Vi blir mer medvetna om att vi själva är sammankopplade med alla levande varelser.

TIA – tidiga insatser för asylsökande

Nik Dahlström

Under 18 månader 2018 till 2019 turnerade en glatt målad minibuss i de svenska länen Stockholm och Göteborg och erbjöd kulturaktiviteter inriktade på välbefinnande för nyanlända och asylsökande. Projektet samordnades av lofC men finansierades huvudsakligen av länsstyrelsen.

År 2018 sökte 21 502 personer om asyl i Sverige: en tredjedel av dem kvinnor. Men de flesta ansträngningar för att hjälpa människor att bosätta och integrera sig har främst lockat män. lofC-projektet fokuserade på kvinnor. Projektet erbjöd studiecirkel, freds- och kulturkafé samt ett brett utbud av natur- och kulturaktiviteter. Det organiserades tre mångfaldsfestivaler, inklusive den mer omfattande festivalen 'Ljus i Mörkret' på Skeppsholmen i Stockholm, hösten 2019. "Det handlar om att hitta ett hem i sig själv och på den nya platsen du hamnat, att bli en lätt ljusbärare för dig själv och också för andra", sade initiativtagaren Nik Dee-Dahlström.

Cirka 800 asylsökande har deltagit i projektet. "Jag kunde hitta mig själv och tro på min inre röst," kommenterade en och en annan berättar: "De minuter som jag delade min berättelse med människor jag inte kände, var superfyllda av kärlek, eftersom de först lyssnade med hjärtat och sedan med öronen."

Bygga broar i en delad värld

Vill du vara med och stödja?!

COVID 19 drabbar kanske mest världens fattigaste människor. Många fina stödinsatser görs runt om i världen.

I Indien försöker Grampariprojektet (lofC) mobilisera pengar för att donera mat till 100 familjer i Panchgani-regionen. Dessa familjer har inget arbete, ingen mat och inget stöd från regeringen. Denna mat hjälper dem att överleva.

Målsättning är att samla in 140 000 INR (19 000 SEK) hittills fått 60 000 INR (8 000 SEK).

DONERA genom att sätta in pengar på vårt Swishnummer: 1239006644 (Märkning: Grampari COVID 19).

DONERA

Nordiskt samarbete går vidare

Marja Ekdahl, Valerie och Antero Tikkanen

Den Nordiska sommarträffen i Grebbestad förra året blev en positiv erfarenhet för dem som deltog. Tanken har varit att vi under 4 år skall mötas en gång i varje nordiskt land. Turen har kommit till Norge i år. Då det fungerade så bra i Grebbestad, som också ligger nära till från Norge, bestämde den nordiska kommittén att även i år ha folkhögskolan i Grebbestad som mötesplats, även om huvudansvaret är norskt.

Vi har bokat Grebbestad mellan 29/7 och 2/8. Notera detta i din almanacka.

Då den pågående virusmittan sannolikt förhindrar ett fysiskt möte i sommar har planering börjat för hur vi kan göra det som ett virtuellt möte. Det känns som att denna teknik kommer att utvecklas mycket under kommande månader. Räkna alltså med att det blir ett evenemang i sommar på något sätt!

Vi återkommer med mer information senare. För den nordiska kommittén

www.se.iofc.org